USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. V.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 117, Ostrava, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2018, č. j. MSK 12877/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 7. 2018, č. j. 25 A 34/2018 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 7. 8. 2018 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 7. 2018, č. j. 25 A 34/2018 - 34. Tato kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 14. 9. 2018, č. j. 2 As 268/2018 – 18, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů byla kasační stížnost podána, tyto důvody skutkově a právně konkretizuje a dále uvede, čeho se kasační stížností domáhá.

[3] Uvedené usnesení bylo doručováno stěžovateli na jím požadovanou elektronickou adresu dne 19. 9. 2018 společně s výzvou, aby doručení písemnosti potvrdil v souladu s § 47 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), do tří dnů od jejího odeslání soudem, a to datovou zprávou podepsanou adresátem, a s poučením, že pokud tak neučiní, bude s ohledem na § 47 odst. 3 o. s. ř. považováno doručení za neúčinné. Protože stěžovatel ve stanovené lhůtě doručení zprávy nepotvrdil, bylo mu usnesení doručováno na jím uvedenou poštovní adresu, a protože

nebyl na uvedené adrese zastižen, byla mu zásilka doručena vhozením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 1. 10. 2018. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti připadl na čtvrtek dne 1. 11. 2018 (§ 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s). Ze spisu Nejvyššího správního soudu, konkrétně ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu (č. l. 25), vyplynulo, že doplnění kasační stížnosti stěžovatele bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím elektronické pošty dne 2. 11. 2018 v 00:01:01, zhruba minutu po skončení posledního dne lhůty, a tedy již jeden den po uplynutí lhůty stanovené výše uvedeným usnesením.

[4] Kasační stížnost musí mimo jiné obsahovat údaj o tom, z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá (§ 106 odst. 1 věta první s. ř. s.) Podle odst. 3 téhož paragrafu pak, *(n)emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[5] Obecně není řízení o kasační stížnosti vedeno koncentrační zásadou a důvody kasační stížnosti lze po dobu řízení rozšiřovat. Výjimkou je však případ stanovení lhůty k doplnění kasační stížnosti o chybějící náležitosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Tato zásadně měsíční, v krajním případě až dvouměsíční lhůta koncentrační účinek má, a sice mj. ve vztahu k rozsahu důvodů kasační stížnosti – jen v této lhůtě může stěžovatel tyto důvody rozšířit, pokud žádné důvody neuvedl a byl soudem k jejich uvedení vyzván (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 3. 2007, sp. zn. II. ÚS 136/06). Rozšířením zde je nutno rozumět i uvedení alespoň nějakého důvodu kasační stížnosti, pokud žádný takový důvod stěžovatel původně neuvedl (tak tomu bylo i v nyní projednávaném případě, kdy stěžovatel podal kasační stížnost blanketní, bez jakýchkoli stížných důvodů).

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nevyhověl výzvě k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 14. 9. 2018, č. j. 2 As 268/2018 – 18, jež plyne ze zákona. Na výzvu reagoval opožděně, byť šlo o zpoždění minimální. Stěžovatel v dané lhůtě ani nepožádal o její prodloužení případně až o celý další měsíc. Doplnění důvodů po marném uplynutí lhůty, jakkoli jen krátce po jejím uplynutí, je tedy již neúčinné a soud k němu nemůže přihlížet. Na kasační stížnost tak je třeba pohlížet, jako by žádné důvody neobsahovala. Proto Nejvyšší správní soud stěžovatelovu kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu